

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 809/20</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. S.	pkt 3	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Oskarżony P. S. był karany wyrokami Sądu Rejonowego w Wągrowcu:</p> <p>a) z dnia 27 listopada 2018 r. (sygn. II K 526/18) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.</p> <p>b) z dnia 05 listopada 2019 r. (II K 715/19) za przestępstwo z art. 244 k.k.</p> <p>Wymienionymi wyrokami orzeczono wobec niego zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, odpowiednio: na 3 lata (od 05.05.2018 r.) i na rok (od 13.11.2019 r.).</p> <p>W toku była kolejna sprawa o prowadzenie pojazdu mechanicznego wbrew zakazowi (II K 253/20) - akt oskarżenia w tej sprawie i wezwanie na rozprawę odbywającą się w dniu 18 sierpnia 2020 r. oskarżony odebrał w dniu 19 czerwca 2020 r.</p>	<p>karta karna</p>	<p>60-61</p>	
<p>odpisy wyroków</p>	<p>13-14, 80-81</p>		
<p>odpisy wyroków, dane dot. biegu spraw i wykonania kar</p>	<p>dokumenty w aktach II K 253/20, II K 526/18</p>		
<p>Mając świadomość obowiązujących zakazów i toczącego się postępowania karnego, oskarżony w dniu 12 sierpnia 2020 r. kierował</p>	<p>zeznania świadka E. Ć.</p>	<p>2-3, 15v, 54v, 87-89</p>	

<p>samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej w D. (gm. D.).</p> <p>Wraz z synem B. S. (pasażerem) przyjechał tego dnia ok. godz. 11.00 w/w pojazdem do warsztatu samochodowego E. Ć. w D.. Wizyta była wcześniej zaplanowana (umówiona telefonicznie).</p> <p>Po wykonanej usłudze oskarżony odjechał spod warsztatu wraz z synem w kierunku domu. Oskarżony ponownie kierował autem wbrew zakazowi.</p>			
<p>nagranie z monitoringu wraz z protokołem oględzin</p>	<p>17-20 w zw. z 88-89</p>		
<p>notatka urzędowa</p>	<p>1</p>		
<p>protokół oględzin i nagranie z monitoringu</p>	<p>23-25 II K 526/19</p>		
<p>Oskarżony (l. 64) – żonaty, mieszka z żoną i dorosłym synem, wykształcenie średnie – technik mechanik, rencista (940 zł), bez wartościowego majątku, nie leczony psychiatrycznie ani odwykowo, z racji wieku schorowany (m.in. nadciśnienie); karany w 2019 r. za wykroczenie z art. 92 k.w. (IIW 362/19), a nadto karany za przestępstwa:</p>	<p>karta karna – w części</p>	<p>60-61</p>	

<p>a) z art. 178a § 1 k.k. (II K 526/18) na karę grzywny,</p> <p>b) dwukrotnie z art. 244 k.k.:</p> <p>- sygn. II K 715/19 na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a następnie zarządzonej dnia 03.11.2020 r.;</p> <p>- sygn. II K 253/20 na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności (skazanie z 18.08.2020 r.)</p>			
<p>odpisy wyroków i dane dot. wykonania kar</p>	<p>72-73, 80-81 oraz dokumenty w aktach II K 253/20 i II K 526/18</p>		
<p>dane osobo-poznawcze</p>	<p>48-49, 52-53, 76</p>		
<p>1.1.2.</p>	<p>B. S.</p>	<p>pkt 1</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Oskarżony B. S. wraz z ojcem P. S. udał się w dniu 12 sierpnia 2020 r. do warsztatu samochodowego E. Ć. w D..</p> <p>Przyjechali samochodem marki A. (...) o nr rej. (...)GHna diagnozę komputerową pojazdu. Kierował P. S..</p> <p>Wizyta była wcześniej zaplanowana - umówiona</p>	<p>zeznania świadka E. Ć.</p>	<p>2-3, 15v, 54v, 87-89</p>	

telefonicznie z numeru oskarżonego B. S. (tel. (...)).			
nagranie z monitoringu wraz z protokołem oględzin	17-20 w zw. z 88-89		
protokół oględzin i nagranie z monitoringu	23-25 II K 526/19		
Po wykonanej usłudze, oskarżeni zostali skierowani do biura, by zapłacić za to 80 zł. Na tle zapłaty powstał konflikt - oskarżeni uważali, że nie powinni płacić. B. S. awanturował się. Ostatecznie zapłacili i odjechali (kierował znów P. S.). Wychodząc z biura przez warsztat B. S. zwracał się obraźliwie do E. Ć..	zeznania świadka E. Ć.	2-3, 15v, 54v, 87-89	
nagranie z monitoringu wraz z protokołem oględzin	17-20 w zw. z 88-89		
protokół oględzin i nagranie z monitoringu	23-25 II K 526/19		
Kilka minut po odjeździe, oskarżony B. S. ze swojego telefonu (tel. (...)) wysłał do E. Ć. sms-a o treści: „Módl się szmaciarzu, żebyś na mnie nie trafił, bo leczenie będzie kosztowało cię więcej niż 80 zł. Pozdrawiam”. W ten sposób groził E. Ć. uszkodzeniem ciała. Groźba ta wywołała u pokrzywdzonego	zeznania świadka E. Ć.	2-3, 15v, 54v, 87-89	

uzasadnioną obawę jej spełnienia.

Poza tym, oskarżony B. S. w treści kolejnych sms-ów zarzucał niewłaściwą obsługę w warsztacie i zapowiadał w związku z tym wizytę organów kontroli u pokrzywdzonego; nazywał go obraźliwie lub lekceważąco (m.in. „szmaciarzem”, „miśkiem”, „cfaniaczkim”).

Wspomniał, żeby pokrzywdzony „nie kombinował” z groźbami karalnymi, bo przecież nie grozi mu śmiercią.

Gdy pokrzywdzony poinformował go w sms-ie o zarejestrowaniu wizyty oskarżonych na monitoringu, osk. B. S. wysłał do pokrzywdzonego sms-a, że jeśli chce „uderzyć” w jego ojca, to musi mieć „wielkie jaja” i liczyć się z konsekwencjami.

Kilka dni później w warsztacie E. Ć. przeprowadzona była kontrola sanepidu i inspekcji handlowej.

Pokrzywdzony zgłosił sprawę na policję.

Próbował jeszcze telefonicznie porozumieć się z oskarżonymi, by złagodzić konflikt, jednakże nieskutecznie – oskarżony B. S. straszył, że oczerni

<p>firmę pokrzywdzonego w Internecie, że go zniszczy.</p> <p>W dniu postawienia zarzutów oskarżonym (09.12.2020 r.) B. S. wysłał ponownie ze swojego telefonu sms-a do E. Ć. zarzucając mu, że próbuje posłać jego ojca do aresztu, co nazwał „szmaciarstwem poniżej krytyki” oraz zapowiadał, że w jego sprawie spotkają się w sądzie.</p>			
notatka urzędowa	1		
wydruk sms	6-9, 55 w zw. z k. 88		
<p>Oskarżony (l. 38) kawaler, jedno dziecko; mieszka z rodzicami, zdrowy, wykształcenie średnie – techniczne (informatyk), trudni się pracami dorywczymi jako programista za dochodem ok. 1000 zł/miesiąc, bez wartościowego majątku; nie był wcześniej karany (zatarcie skazań na k. 57-58)</p> <p>Użytkował telefon o nr (...) (k. 38)</p>	<p>odpisy wyroków i karty dłużnika w zw. z karta karną – w części</p>	<p>82-85, 57-58</p>	
dane osobo-poznawcze	38-39,41-42, 75		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	P. S.	pkt 3	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony zaprzecza zarzutowi.	wyjaśnienia oskarżonego P. S.	50	
1.2.2.	B. S.	pkt 1	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony zaprzecza zarzutowi.	wyjaśnienia oskarżonego B. S.	40	
Oskarżony jest osobą karaną za przestępstwa.	karta karna	57-58	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1-1.1.2.	zeznania świadka E. Ć.	Świadek zeznaje konsekwentnie, rzeczowo, stanowczo i spójnie z in. dowodami (nagranie z monitoringu i protokół oględzin, wydruki sms). Sylwetki obu oskarżonych i ruch kierowanego przez osk. P. S. pojazdu	

są dobrze widoczne na nagraniu, zarówno w momencie wysiadania z auta po przyjeździe, jak i wsiadania do pojazdu przy wyjeździe z terenu warsztatu. Z kolei treść korespondencji sms-owej odpowiada zapisom w telefonie

pokrzywdzonego, co zweryfikowane zostało na rozprawie. W kontekście tych dowodów nie ma podstaw, by kwestionować zeznania pokrzywdzonego co do sposobu zachowania się obu oskarżonych.

Sad miał na uwadze, że pokrzywdzony jest z reguły zainteresowany wynikiem procesu; jednak w niniejszej sprawie nie żądał on jakiegokolwiek gratyfikacji pieniężnej, ani innej formy satysfakcji, nie wstąpił nawet w prawa strony, przed zdarzeniem nie był skonfliktowany z oskarżonymi.

Pokrzywdzony nie reagował też pochopnie, ani nadmiernie. Na rozprawie wyjaśnił, z jakich powodów ostatecznie zwrócił się o pomoc do organów ścigania (nieskuteczność próby załagodzenia konfliktu, spełnienie zapowiadanych kontroli inspekcji, in. formy zastraszania, co potęgowało u niego stan obawy). Wyjaśnił, że nie zamierzał zaszkodzić osk. P. S. (nie wiedział wcześniej, że

		<p>ma on zakaz sądowy kierowania pojazdami – zasadniczym powodem zgłoszenia sprawy na policję były groźby).</p> <p>W kontekście takiej postawy i stanowiska pokrzywdzonego należy odrzucić wersję, że pokrzywdzony intencjonalnie zmierzał do bezzasadnego skierowania uwagi organów ścigania na czyny oskarżonych.</p>
<p>nagranie z monitoringu i protokół oględzin</p>	<p>Nagranie koresponduje z treścią zeznań świadka E. Ć., w powiązaniu z którym nabiera pełnej wartości dowodowej.</p> <p>Autentyczność nagrania nie była kwestionowana w procesie; Sąd nie nabrał w tym względzie wątpliwości z urzędu. Nagranie ma wprawdzie charakter prywatny, jednakże przypadkowo zostało na nim ujawnione przestępstwo; nie jest to więc dowód intencjonalny, ukierunkowany celowo na nagrywanie konkretnej osoby (por. post. SN z dnia 20.10.2016 r., III KK 127/16). Jakość nagrania pozwala na rozpoznanie sylwetki osób, odtworzenie ich usytuowania w pojeździe oraz ruchu pojazdu. Sylwetki obu oskarżonych odpowiadają tym, które zostały zarejestrowane na nagraniu w sprawie sygn. II K 526/18 (ponadto, na kanwie tej właśnie sprawy, znane są sądowi z urzędu).</p>	

wydruki sms	<p>Treść wydruków odpowiada zeznaniom świadka E. Ć.. Na rozprawie została ponadto pozytywnie zweryfikowana z zapisem w telefonie pokrzywdzonego. Numer nadawczy odpowiada numerowi telefonu użytkowanego przez oskarżonego (k. 38).</p>	
dokumenty ujawnione na rozprawie	<p>Dokumenty te miały charakter urzędowy (dane dot. karalności, protokół oględzin, notatki urzędowe), których autentyczność i materialna zawartość nie były kwestionowane (z wyjątkiem kart karnych – por. 2.2.).</p> <p>Za przydatny i wartościowy dla sprawy uznać należało ponadto materiał porównawczy (monitoring) z akt II K 526/18.</p> <p>Dla określenia stanu świadomości osk. P. S. co do obowiązywania sądowych zakazów – pomocny był materiał z akt II K 526/18 i II K 253/20. Zebrane tam dokumenty wskazujące na chronologię zdarzeń, czy datę odbioru przez oskarżonego pism sądowych - wskazującą wprost na stan jego pełnej wiedzy co do tego, jakie zakazy go obowiązują.</p>	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.2.1</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. S.</p>	<p>Zaprzeczenie zarzutowi z powołaniem się na rzekome ułomności fizyczne, które umożliwiają kierowanie pojazdami, nie znajduje oparcia w materiale dowodowym. Oskarżony, poczynszy od sprawy II K 526/18, powołuje się na to, że stan zdrowia utrudnia mu kierowanie samochodem, jednak kolejne wyroki skazujące za prowadzenie samochodu zupełnie temu przeczą.</p> <p>Na sprawstwo oskarżonego wskazuje jednoznacznie dowód osobowy (zeznania świadka E. Ć.) w powiązaniu z dowodem rzeczowym (nagranie z monitoringu). Fakt kierowania samochodem przez oskarżonego został zarejestrowany przez kamerę monitoringu, a więc bezwzględnie źródło dowodowe. Bliskość usytuowania pojazdu i osób względem kamery, dobra jakość nagrania oraz uchwycenie obrazu</p>	

		<p>kierowcy w dwóch układach sytuacyjnych (przyjazd i odjazd) nie pozostawia pola do dyskusji na temat tego, kto samochodem kierował. Sylwetka oskarżonego znana jest sądowi z urzędu i potwierdził ją także świadek E. Ć., a porównawczo została także zweryfikowana w oparciu o nagranie wizerunku oskarżonego z in. sprawy (II K 526/18).</p> <p>Natomiast stan świadomości oskarżonego co do obowiązywania zakazów sądowych wynika z analizy uprzednich skazań.</p>	
1.2.2	wyjaśnienia oskarżonego B. S.	<p>Proste zaprzeczenie zarzutowi nie znajduje oparcia w materiale dowodowym. Obecność oskarżonego w warsztacie potwierdzają zeznania świadka E. Ć. w powiązaniu z nagraniem z monitoringu. Przebieg tej wizyty daje tło (motyw) dla następczej korespondencji sms-owej zawierającej m.in. groźbę karalną. Dokładna treść groźby wynika z wydruków sms-owych w aktach, zweryfikowanych pozytywnie z zapisem w telefonie oskarżonego.</p> <p>Kontakt oskarżonego z pokrzywdzonym za pośrednictwem wskazanego przez pokrzywdzonego numeru telefonu nie miał charakteru</p>	

		<p>incydentalnego - z tego samego numeru oskarżony umawiał się na wizytę w warsztacie, podjął rozmowę z pokrzywdzonym po zajściu, słał kolejną wiadomość po postawieniu jemu i ojcu zarzutów. Taka chronologia kontaktu oraz odwoływanie się w treści wiadomości do konkretnych zdarzeń (wykonanej usługi, informacji o monitoringu, postawieniu zarzutu) oraz osób (np. przywołanie sprawy ojca) – identyfikują jednoznacznie B. S. jako nadawcę.</p> <p>Całokształt tej korespondencji w powiązaniu z faktem, że oskarżony ten właśnie numer podaje jako własny w protokole przesłuchania (k. 39), nie pozostawia zatem wątpliwości co do tego, kto był autorem wiadomości zawierającej w treści groźby.</p>	
1.1.1.-1.1.2.	karty karne	Karty karne, choć autentyczne, wymagały uaktualnienia w kontekście zatarcia skazań w oparciu o dane dot. wykonania kar.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	pkt 3	P. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżony nie stosował się do orzeczonego przez sąd w sprawach sygn. II K 526/18 i II K 715/19 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, dopuszczając się tym samym występkę z art. 244 k.k.</p> <p>Oskarżony wiedział, że obowiązują go sądowe zakazy, znał ich zakres temporalny i przedmiotowy. W obu sprawach toczyły się postępowania wykonawcze; oskarżony znał treść wyroków. W sprawie II K 715/19 został skazany za naruszenie sądowego zakazu w sprawie II K 526/18; ponadto w sprawie naruszenia zakazów toczyła się wówczas kolejna sprawa (II K 253/20). Oskarżony nie mógł więc błędnie co do tego, czy i jaki zakaz go obowiązuje.</p> <p>W tych warunkach należy przyjąć, że decydując się na kierowanie samochodem miał świadomość i wolę naruszenia sądowych</p>			

<p>zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim).</p> <p>Oskarżyciel zarzucił oskarżonemu jeden czyn i taki został mu przypisany (z uzupełnieniem opisu o wszystkie naruszone zakazy sądowe).</p> <p>Natomiast późniejsze kierowanie pojazdem podczas drogi powrotnej z warsztatu należało uwzględnić przy wymiarze kary - jako zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (art. 58 § 3 k.k.).</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	pkt 1	B. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżony groził pokrzywdzonemu popełnieniem na jego szkodę przestępstwa spowodowania uszkodzenia ciała, a groźba wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Czyn ten stanowi występki z art. 190 § 1 k.k.</p> <p>Groźby kierowane do pokrzywdzonego miały formę pisemną.</p>			

Adresowane były bezpośrednio do pokrzywdzonego (na jego numer telefonu). Oskarżony oddziaływał na psychikę pokrzywdzonego przez przedstawienie mu zła, które go spotka z jego strony w przypadku bezpośredniego kontaktu. Treścią groźby była zapowiedź uszkodzenia ciała pokrzywdzonego.

Nie ma przesądzającego znaczenia – jak chciałby oskarżony - okoliczność, że nie posłużył się słowami ustawy (uszkodzenie ciała), ani nie użył zwrotów równoznacznych w języku powszechnym (typu: uderzę, pobiję, zrobię fizyczną krzywdę, itp.). Za ugruntowane w orzecznictwie i doktrynie należy bowiem uznać, że groźba może być wyrażona nie tylko dosadnie (wyraźnie), ale też w sposób dorozumiany (np. wyr. SN z 24.8.1987 r., I KR 225/87).

Oskarżony zapowiadał, że kontakt z nim skończy się kosztownym leczeniem pokrzywdzonego. Do faktów notoryjnych należy zaś, że po pomoc lekarską człowiek udaje się w razie poważniejszych urazów ciała. Ponieważ podsądny nie jest lekarzem, oczywistym było dla pokrzywdzonego i jasnym jest też dla każdego przeciętnie rozumującego człowieka, jaką krzywdę oskarżony

zapowiadał - taką, po której pokrzywdzony, dla przywrócenia sprawności organizmu, będzie musiał skorzystać z pomocy lekarskiej. Tym bardziej, że oskarżony radził pokrzywdzonemu, by zawczasu modlił się o uniknięcie spotkania z nim („módl się szmaciarzu, żebyś na mnie nie trafił”), co dodatkowo wzmocniło wydźwięk jego słów (w powszechnym bowiem przekonaniu, dopiero krytyczna sytuacja skłania człowieka, by zwrócić się o pomoc do istoty wyższej (absolutu).

Groźba wywołała skutek w postaci wzbudzenia w pokrzywdzonym stanu obawy, uzasadnionego okolicznościami.

Pokrzywdzony odebrał wiadomość z groźbami na poważnie.

Istnienie po jego stronie stanu obawy, że groźba zostanie spełniona, miało przesądzające znaczenie dla podjęcia decyzji o złożeniu wniosku o ściganie. Oskarżony w treści tego sms-a, jak i kolejnych, wyrażał swój negatywny stosunek do pokrzywdzonego; obrażał go, przywoływał fakty z życia pokrzywdzonego, znał miejsce jego pracy. W dniu zdarzenia zachowywał się wybuchowo, obrażał pokrzywdzonego słownie. Zapowiadał in. nieprzyjemne dla

pokrzywdzonego
konsekwencje („musisz
mieć wielkie jaja i liczyć
się z konsekwencjami
misiu pysiu”) oraz
kontrolę ze strony różnych
urzędów. Zarówno w
subiektywnym odbiorze
pokrzywdzonego, jak i
z punktu widzenia
zobiektywizowanych
kryteriów, groźba ta był
zdolna wywołać i wywołała
rzeczywistą i poważną
obawę jej zrealizowania.
Tym bardziej, że
zachowanie oskarżonego
było nieadekwatne
(przesadne) do przyczyny
(niezadowolenia z obsługi
w warsztacie). Zaznaczyć
należy, że stan obawy, z
samej swojej natury, nie
musi charakteryzować się
przeżyciem wyobrażenia,
że nastąpienie faktu, z
którym obawa się wiąże,
jest pewne. Wystarczy,
że zagrożony przewiduje,
że groźba może się
urzeczywistnić; odczuwa
w związku z tym lęk
i niepewność co do
zaistnienia zapowiadanej
krzywdy (por. wyrok SN z
24.06.2013r., VKK 94/13).
Takie uczucie sygnalizował
pokrzywdzony, przy czym
logicznie wyjaśniał, że
obawa wzrastała wraz
z czasem, a to w
związku z nastąpieniem
in. zapowiadanych przez
oskarżonego konsekwencji
(kontroli inspekcji) lub
zapowiedzi kolejnych
nieprzyjemności
(oczernienia w
Internecie). Okoliczności
te utwierdzały

pokrzywdzonego w przekonaniu, że oskarżony jest zdeterminowany i nieustępliwy. Zaznaczyć przy tym należy, że ustawa nie wymaga koincydencji czasowej między wyrażeniem groźby a powstaniem obawy jej spełnienia; lęk mogą katalizować także inne okoliczności, w tym późniejsze zachowanie sprawcy (por. post. SN z 21.05. 2020 r., V KK 85/20).

Biorąc pod uwagę tło sytuacyjne, nastawienie do pokrzywdzonego, treść groźby i inne zapowiadane przykrości oraz późniejsze zachowanie się (kolejne wiadomości) oskarżonego - należy uznać, że oskarżony zachowywał się intencjonalnie, zmiierzając do wywołania stanu obawy, wywarcia wpływu na psychikę pokrzywdzonego. Dla pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności karnej nie jest natomiast konieczne, aby miał rzeczywiście zamiar wykonać którąkolwiek groźbę, ani też aby istniały obiektywne okoliczności ich realizacji (por. np. wyrok SA Katowice z 20.08.2009 r., II AKa 123/09, LEX nr 553860). Nie dekompletuje znamion strony podmiotowej zastrzeżenie oskarżonego poczynione w treści wysłanego ok. 20 minut później sms-

<p>a, że pokrzywdzony ma nie kombinować z groźbami karalnymi, bo wg „paragrafu” karalna jest tylko groźba śmierci, czego mu nie życzy. Taka wypowiedź świadczy jedynie o poziomie wyrachowania, obeznaniu w instytucjach karnych albo spóźnionej refleksji nt. konsekwencji swego czynu.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>-----</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
<p>-----</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. S.	pkt 3	pkt 3	<u>na korzyść:</u> - poruszanie się na krótkim dystansie, w obrębie tej samej miejscowości, w warunkach wiejskich, a więc mniejszego natężenia ruchu; na trzeźwo, bez naruszania in. reguł bezpieczeństwa czy porządku w ruchu; - ustabilizowany tryb życia rodzinnego, brak nałogów, wiek i związane z tym choroby, uprzednie (przed skazaniem z 2018 r.) zasadniczo poprawne funkcjonowanie w społeczeństwie. <u>na niekorzyść:</u>

- zamach na dobro prawne wysoko cenione przez ustawodawcę (wymiar sprawiedliwości, efektywność wykonania orzeczeń sądu);

- naruszenie dwóch zakazów sądowych;

- jazda z pasażerem;

- zachowanie po czynie (ponowne kierowanie wbrew zakazowi), co wskazuje na zuchwałość, nieliczenie się z konsekwencjami;

- zamiar bezpośredni, podjęty w warunkach przemyślenia (przyjazd do warsztatu był wcześniej umówony telefonicznie)

- nie znajdował się w nietypowej sytuacji motywacyjnej, nie działał w warunkach zaskoczenia, ani silnych emocji;

- duże doświadczenie życiowe, w tym w zakresie wagi naruszonego zakazu,

- uprzednia karalność za przestępstwa, w tym za przestępstwo podobne z art. 244 k.k.

Reasumując, stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, a zwłaszcza stopień jego winy, były zdecydowanie wyższe niż średni (przeciętny).

Oskarżony na przestrzeni trzech kolejnych lat, dopuszczał się przestępstw podobnych względnie

funkcjonalnie powiązanych (art. 244 k.k.; art. 178a §1 k.k.).

W dacie zarzucanego mu czynu pozostawał w okresie próby w związku ze skazaniem za takie samo przestępstwo (II K 715/19) oraz oczekiwał na rozprawę w sprawie o taki sam rodzajowo czyn popełniony kilka miesięcy wcześniej (II K 253/20).

W dniu zdarzenia zachowywał się zuchwale – przyjechał w dzień, do ogólnodostępnego warsztatu, zdawał sobie sprawę, że jego czyn jest obserwowany przez postronne osoby, przyjechał i odjechał pojazdem nie licząc się z konsekwencjami.

Takie zachowanie jednoznacznie wskazuje na utrwalenie niewłaściwej postawy wobec porządku prawnego i nieskuteczność dotychczasowych metod resocjalizacyjnych.

Realizacja celów z zakresu prewencji indywidualnej (wychowawcze, odstrasżające) wymagają więc zdecydowanej reakcji – w postaci sankcji przewidzianej w ustawowym zagrożeniu w art. 244 k.k., bez korzystania z instytucji z art. 37a k.k.

Z uwagi na przewagę okoliczności obciążających stopień wykorzystania

			<p>sankcji nie może być marginalny.</p> <p>Kara roku pozbawienia wolności - w aspekcie górnej granicy 5 lat – jest adekwatna do okoliczności obciążających i łagodzących oraz celów kary.</p> <p>Dalsze jej łagodzenie nie sprzyjałoby realizacji celów z zakresu prewencji generalnej i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Orzeczenie kary wolnościowej mogłyby wywołać w społeczeństwie przekonanie, że sprawca pozostaje bezkarny, a wymiar sprawiedliwości jest bezsilny - skoro w toku postępowania wykonawczego (okresu próby) w jednej sprawie oraz w toku sprawy karnej w innej, popełnia taki sam rodzajowo czyn, co poprzednio.</p>
P. S.	pkt 4	pkt 3	<ul style="list-style-type: none"> - środek karny obligatoryjny, o funkcji zapobiegawczej; czas trwania i zakres zależał od stopnia zagrożenia związanego z powrotem kierującego do ruchu; - okoliczności wskazane w poprzedzającej podsekcji wskazują na skrajny brak odpowiedzialności oskarżonego za własne czyny, skoro jest to już jego trzecie naruszenie zakazów w stosunkowo krótkim czasie,

			<ul style="list-style-type: none"> - w tych warunkach należało środek karny orzec na okres (do odpowiednio (do zagrożenia) długi; - z kolei bezkolizyjny udział w ruchu drogowym w zestawieniu z wiekiem, brak stwierdzonych nałogów - nakazywały miarkować czas trwania zakazu na poziomie odbiegającym od maksimum ustawowego.
B. S.	pkt 1	pkt 1	<p><u>na korzyść:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - czyn niepubliczny, kierowany do konkretnego adresata, forma zwięzła, bez drastycznych wypowiedzi, jednorazowość, działanie pod wpływem chwili i emocji; - nie wywołał długotrwałych niekorzystnych konsekwencji dla zdrowia psychicznego pokrzywdzonego (osoby dorosłej, dojrzałej, obcej), - ustabilizowany tryb życia, brak nałogów, niekaralność. <p><u>na niekorzyść:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - czyny godziły w dobro prawne wysoko cenione przez ustawodawcę, tj. wolność człowieka w sferze psychicznej (od strachu i stanu obawy) - okoliczności towarzyszące (in. formy nacisku, zniewagi,

wypowiedzi lekceważące, nieustępliwość),

- działanie z zamiarem bezpośrednim.

Bilansując wszystkie wymienione okoliczności, zdaniem Sądu kara sprawiedliwą i zgodną z ustawową hierarchią kar, będzie kara grzywny – w założeniu ustawodawcy kara rodzajowo najłagodniejsza.

Liczba stawek dziennych uwzględnia w/w okoliczności obciążające i łagodzące oraz założone cele z zakresu prewencji indywidualnej i generalnej.

Nie jest to kara nadmiernie surowa, biorąc pod uwagę, że stopień wykorzystania górnej sankcji ustawowej (540 stawek) kształtuje się na poziomie nie osiągniętej nawet 1/3.

Ustalając wysokość stawki dziennej na poziomie odbiegającym w niewielkim stopniu od minimum ustawowego, Sąd miał na względzie, że oskarżony jest wykształcony, zdrowy, mobilny zawodowo; z kolei miarkował wysokość stawki na stosunkowo niskim poziomie z uwagi na brak stałego zajęcia, dziecko na utrzymaniu.

Zważywszy na dolegliwość kary o charakterze ekonomicznym, spełni ona funkcję nie tylko

			<p>prewencyjną, ale i represyjną. W największym stopniu może ona wpłynąć wychowawczo na oskarżonego, wdrażając go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości i zaniechania podobnych zachowań. Kara ta winna także pozytywnie oddziaływać w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczności co do naganności takich form kontaktów międzyludzkich.</p>
B. S.	pkt 2	pkt 1	<ul style="list-style-type: none"> - forma i czas środka adekwatny do stopnia winy i społecznej szkodliwości, przy uwzględnieniu funkcji prewencyjnej zakazu; - stopień ryzyka powtórzenia w przyszłości zdarzeń podobnych do inkryminowanych bądź też wystąpienia zdarzeń objętych treścią groźby jest umiarkowany, biorąc pod uwagę: z jednej strony – okoliczności zajścia, w tym impulsywność, stopień skonfliktowania stron, a z drugiej strony - wcześniejszą niekaralność, brak kontaktu między stronami od kilku miesięcy. - zakreślony treścią zakazu dystans będzie wystarczający dla spełnienia funkcji prewencyjnej.

<p>5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
			<p>-----</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Oskarżeni odebrali zawiadomienie o rozprawie głównej z kompletem pouczeń o prawach i obowiązkach procesowych; nie skorzystali z prawa do obecności na rozprawie i wyrażenia swojego stanowiska; nie zawiadamiali o zmianie miejsca pobytu, nie wnosili o odroczenie i nie składali in. wniosków formalnych ani dowodowych.</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt 5	O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z zasadą, uwzględniając równowartość kosztów związanych ze sprawą każdego z oskarżonych (po 1/2); na koszty złożyły się ryczałt za dochodzenie i post.sądowe (2x20 zł) i karta karna (2x30 zł) oraz opłaty od kar wg stawek.	
7. Podpis		
Sędzia Anna Filipiak 22.03.2021 r.		